

Logg - Hanna Filomen Mjåvatn 12. juni 2018

<https://vimeo.com/293454017>

Sentralen, Øvre Slottsgt. 3, Oslo

Intervju: Bjørn Enes

Tidskoder:

- 00:00:00 Jobber med bevegelse, lyd og ord – jeg begynte med dans
- 00:55:00 [etter videregående skole begynte jeg for alvor på Bårdar](#)
- 01:45:00 Jeg følte meg trygg der, mitt eget univers – det var det jeg hadde lyst til
- 03:00:00 [Å bevege seg til lyd ga mestringfølelse på alle plan – hjerte og hode og hele kroppen](#)
- 03:46:00 Jeg sier lyd og vibrasjon i stedet for musikk – for jeg synes det er vanskelig å skille
- 05:20:00 [Fortellinger: i Tekstlab knyttes det til ord, og hvordan kroppen reagerer på ord](#)
- 06:10:00 Jeg ble introdusert for ord som kommer fra meg selv – eller farger
- 06:50:00 Det har gjort mye med forståelsen av hvordan ord etc setter seg i kroppen
- 07:25:00 Improvisasjon kan være fri bevegelse – eller en invitasjon til å beskrive noe
- 08:18:00 Bevegelse kan være veldig planlagt – samtidig kan min følelse av frihet være stor
- 09:05:00 Jeg ser dans og bevegelse mer og mer som musikk
- 09:40:00 [Jeg oppdaga ordene mine i Tekstlab – men de hadde nok vært der hele tida](#)
Jeg hadde vært tilbake på Fillipinene for første gang etter 30 år – (jeg er adoptert)
Starten var ein idé om bevegelser sammen med informasjon om å være adoptert
- 11:05:00 Først da jeg kom tilbake fra Filipinene begynte jeg å bearbeide dette kunstnerisk
Jeg reiste for å se barnehjemmet – jeg kjente på hele kroppen at jeg huska.
- 12:00:00 Jeg var tre og et halvt år da jeg ble adoptert. Kroppen huska
Det var en blanding av nyssgjerrighet og store eksistensielle spørsmål
- 13:10:00 [Jeg har alltid hatt en sterk følelse av «noe» som nok var en dobbelt identitet](#)
Jeg har vært fillipinsk bestandig – og også nosk
- 14:10:00 Dansen og uttrykket har vært en inngang til å bli kjent med hvem jeg er
- 14:30:00 Jeg skjønnte at ordene kan være viktig da jeg var i en lab i Tekstlab -
- 15:00:00 Da fikk jeg tekster som jeg leste og samtidig prøvde å uttrykke med bevegelser
[Tekster av Veronica Salinas](#)
Tekstene gav meg en smak av hvordan det ville være å snakke om min egen historie
- 17:00:00 [Jeg fikk lese min mors \(adoptivmors\) rapport til barnehjemmet om meg](#)
- 18:00:00 Da skjønnte jeg at det var sant – ikke bare noe jeg hadde fått fortalt
- 18:50:00 Jeg ble nyssgjerrig på de tankene som kom opp i meg da -
I Tekstlab lagde jeg en visning – jeg leste rapporten høyt og bevegde meg til
- 20:06:00 Etter det inviterte jeg fire andre dansere og en komponist som også var adopterte
- 20:45:00 I to år jobba vi med en stor forskningsproduksjon – nå er jeg tilbake i et soloprojekt
- 21:20:00 Nå har jeg jobba mer med objekter – jeg har sittet stille og brettet fugler
En av visningene har jeg fått jobbe med i Skolesekken – med 14-åringer
- 22:30:00 [De er veldig interessert i reiser og identitet – det er almenmenneskelig.](#)
Livet er å sitte på et tog og se ut og undre og reflektere over livet vi farer forbi
- 23:58:00 Det var far som hadde det bildet -
- 25:14:00 [For meg er identitet en følelse av at jeg ER noe. En sterk følelse av MEG, inni der.](#)
Flere perspektiver på en gang
- 26:24:00 [Følelse eller erkjennelse?](#) – akkurat nå heller jeg mot erkjennelse -
Erkjennelse er kanskje friheten -
Spennende – det skal jeg spørre pappa om
- 27:26:00 [Forandrer identitet seg?](#) Noe og noe ikke. Jeg er nærmere 10-åringen enn før tror jeg
- 28:00:00 Jeg trodde jeg burde la tiåringen være – hun var litt mye. Det var ikke greit -
- 28:40:00 Så ville jeg heller bli likt
- 29:00:00 [Det viktige som har skjedd er at jeg fikk lov til å dra henne ut – jeg ble invitert -](#)
Jeg trodde ikke det kunne skje – at jeg kunne si hva jeg vil bare fordi jeg vil -
i balettutdanningen er det også mye rammer – nå trenger jeg å ikke ha rammer
- 30:00:00

Sheet1

- 30:55:00 Noe i meg trodde at jeg bare skulle være teknisk. Nå kan jeg velge begge deler
- 31:56:00 Det er faser – i starten var det en enorm frihetsfølelse å begynne med balett – jeg følte meg velkommen – og jeg ble sett
- 32:35:00 Så kom en annen fase – det var noe under der som jeg ville gjøre noe med
- 32:55:00 Teknikk og tydelige rammer kan være frigjørende. Jeg hadde behov for å bevege meg
- 33:25:00 Nå er frihet både teknikk og dette andre
- 33:45:00 *Det var treåringen i deg som drev deg tilbake til Fillipinene?*
- 34:33:00 *Som tiåring var jeg veldig glad – alt var bare gøy – oppgaver og frihet var like gøy*
- 35:40:00 Jeg klovna mye – kanskje fordi jeg ikke hadde det så bra inni meg
Det kan hende at det hadde noe med identitet å gjøre -
- 37:10:00 *La nå det kompliserte ligge – var det sann?*
- 37:40:00 Da jeg først begynte å forske lenger ned og inn – da kom det masse utfordrende
Vonde erfaringer og refleksjoner som hadde ligget der lenge -
- 38:30:00 Det fine med å skape er at jeg fikk bli enda bedre kjent med meg selv
Det har vært avgjørende for hvordan jeg er som kunstner nå
- 39:15:00 Jeg var trediva da jeg dro tilbake – fortsatt en ungdom –
ikke alle sitter med det samme volumet som adopterte kan gjøre
- 40:10:00 *Når du har to identiteter ?*
Det er treåringen – men så er det også tredveåringen som sitter på toget og ser henne
- 41:15:00 *«Forske på» er å teste – eksperimentere – forsøke – smake -*
- 42:10:00 Det beste er når det er andre i rommet – veiledere – tydelige
(det er helt vanlig å miste tråden)
- 43:57:00 Det er et poeng å nå fram til publikum. Men det er ikke sikkert at det skjer i øyeblikket
Nå har det vært et mål å åpne interesse for hva adopsjon er for en adoptert
- 45:15:00 hva det vil si å være adoptert: Hvem ligner jeg på? Har jeg fått riktig informasjonen ?
Slike store spørsmål som kan gjøre noe med selve grunnmuren min
- 46:47:00 *Det å være adoptert dreier seg om å være trygg i det ukjente*
I dag er jeg OK med det. På den måten forandrer identitet seg – det var ikke OK før.
Kjenne trygghet ved siden av noe som er ukjent og vil forbli ukjent
- 48:00:00 Den tryggheten har jeg fått gjennom å bruke kroppen – og reflektere
- 48:54:00 Vet ikke om jeg hadde funnet det uten kunsten
Men hvis jeg ikke hadde blitt kunstner ville jeg uansett jobba med mennesker .
- 49:20:00 *Hva er kunst ?*
Kunst er menneskeskapt – og da kan det jo være mye da
- 50:15:00 *Er det å stable tilværelsen på plass en vesentlig del av kunsten?*
- 51:05:00 Nei – der tror jeg også det kommer i faser – akkurat nå kommer ting mer tilfeldig
Jeg tror på kontraster og polariteter og ukjent og vondt og spennende – det er faser
- 52:00:00 Jeg blir veldig glad av å tenke på det – at jeg kan gå fra det ene til det andre
- 52:45:00 *Er du nå i en mellomfase etter et prosjekt og før et nytt?*
Jeg vil gjerne ha med alt jeg har gjort og jobbe videre med – lyst å leke mer
- 53:40:00 Forskingen har tidligere vært kunstnerisk og personlig og privat og noe jeg lengta etter
Nå kan jeg spille fordi jeg vil spille
- 54:35:00 Kanskje jeg kan dele i to – opplevelsen av å være i forskingen kan bli annerledes
- 55:15:00 Nå ser jeg mye lyd og musikk og kropp og bevegelse som kanskje ikke er tradisjonell
Kanskje handlinger som går over lang tid
- 55:55:00 *Elektroniske lydbilder er spennende – kanskje tar jeg opp igjen gitaren -*
Det er blitt veldig lett å lage musikk. Men også spennende å lage noe helt fra bunnen
- 57:00:00 *Dansen fortsatt viktig? Skape begge deler ?*
Jeg vil også skrive mer .
De detter ofte noen ord eller setninger ned her og der – på toget eller bussen
- 58:08:00 Jeg vet ikke hva som er hva men det blir i alle fall ord
- 58:40:00 Det er kanskje ikke nytt – men det er nytt for meg -
- 59:22:00 *Jeg sauser alt i hop, jeg. Jeg tror det er mer og mer vanlig*

Sheet1

Det genererer kreativitet hos dem som ser på

En time

- 01:00:36:00 De andre er de som ser eller hører
Jeg tenker publikum som noen lenger borte – i rommet, eller som går inn på nettsida
- 01:25:00 **Publikum er medspillere – det er jo å dele som er det spennende**
- 02:25:00 Publikum kan være fem meter fra scenen – eller på et galleri der de kan gå helt nær
- 03:25:00 Det er spennende for jeg må slippe kontroll
Det kjennes som en risiko – at jeg ikke vet hva de ser
- 04:25:00 *Du snakka tidligere om «trygghet i det utrygge»?*
Ja – det er det som skjer når jeg går inn i en setting der de får se meg
Jeg kan ikke gjøre noe – og det er det som spennende og trygghet i det utrygge
- 05:25:00 **Deling – hva er deling – lagde opptak som KUNNE blitt delr. Jeg delte ikke - men**
det var også en delingsopplevelse. Noen ganger er det handlingen – andre delingen
- 06:53:00 *Kreativ periode?*
- 07:00:00 *Og nå har du begynt å arbeide med barn?*
Alltid gitt meg mye å være kreativ sammen med barn – liker det veldig godt
Også fordi jeg liker å gi noe tilbake
- 08:10:00 Jeg er oppriktig interessert i hva de tenker og hvorfor de tenker det
- 08:45:00 Vi møter opp med ei ramme eller forslag. Så kommer ungdommene - så skjer noe
- 09:25:00 Det skjer noe ut fra dem – akkurat som Shanti fikk noe til å skje ut fra meg
- 10:05:00 Vi jobber med en og en eller grupper – det er stor forskjell, og det henger sammen
- 11:13:00 Jeg føler at jeg bare er der, jeg tuner inn det som er deres ide
- 11:50:00 Noen vil sause sammern – da er det bare å sause sammen
- 12:20:00 *Blir det plass til å øve på tenikker?*
Refleksjon og bevisstgjøring blir kanskje noe av teknikken -
både med kropp og lyd og ord og i gruppa
- 13:30:00 *Men det er vel også noe håndverksmessig ved alle kunstformer – ikke bare talent?*
- 13:50:00 Vi er tydelige på at det er viktig – at det kunstneriske kan komme på forskjellige måter
- 14:50:00 **Nå har vi har snakka veldig masse**
- 15:15:00 Jeg klarer å leve av det – alle delene av det kreative universet er spennende
- 16:00:00 Jeg har ideer om hva jeg vil gjøre i lang tid framover – de kommer fra dette prosjektet
- 16:35:00 Viss noe skal vare, tror jeg det må bygges opp over lang tid. Det gleder jeg meg til-
- 01:17:30:00 SLUTT